

Rigsdaler, og naar vi springe Krigsaaet over paa Grund af de daverende extraordinære Forhold, møde vi det første Aar der efter, nemlig 1865—66 med en Indførselstold, der for uden Krigsskatten indbragte $5\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler; det er en Tilvæxt af omtrent 50 pCt. i dette Tidsrum. Nogen Del deri havde selvfølgelig Hertugdømmernes Afstaelse, men det kan ikke fra nogen Side negtes, at de Forbedringer, der bleve indførte ved Toldlovsforslaget af 1863, og saa have havt deres Andel deri. Denne Anskuelse finder jeg bekræftet ved, hvad Regjeringen udtaler i sit Toldlovsforslag af 1871. Den siger deri: „Der bliver saaledes tilbage et Tab af omtrent 294,000 Rd. Herved kan det vel komme i nogen Betragtning, at da man er gaaet ud fra Gjennemsnitsindførselen af 5 Aar som det eneste paalidelige Grundlag, er det beregnede Tab muligen blevet større, end det i Virkeligheden vil stille sig“, og der tilføjes da: „at Toldnedsættelsen for flere Vares Bedkommende, og derunder særlig for de høiere bestattede, for hvilke Toldforskjellen mellem dem og de ligeartede lavere bestattede er bleven formindsket, vil bevirke en forøget eller en for Statskassen gunstigere Indførsel om ikke frag, saa efter en kortere Tids Forløb“. Den Betragtning, som Regjeringen her har udtalt, vil i høiere Grad kunne gøres gjældende ved mit Forslag end ved Regjeringens, idet jeg foreslaar Nedsættelse for flere Artikler, eller dog en større Nedsættelse for adskillige Artikler, end Regjeringen i sin Tid har foreslaaet, og idet det netop er saadanne Artikler, som høre til den Klasse, om hvilke Regjeringen i sit Forslag af 1871 har udtalt, at en Toldnedsættelse kan antages at bevirke en forøget Indførsel. Som saadanne Artikler, der i Følge mit Forslag vilde faae en Nedsættelse, hvilken dog, da det maa antages, at dette vil medføre en forøget Indførsel, ikke vil bevirke nogen tilsvarende Nedgang i Statsindtægterne, skal jeg nævne: Glasvarer, Porcellen, Stentøj, Papir, Stenolie og andre Olier, Kis og Sago, Spiritus, alle mulige Manufakturvarer, undtagen Silke — for hvilke jeg foreslaar en Forhøjelse, men Bomuldsvarer, Linned- og ulbne Varer — Tougværk, halvt tildammet Pømmer og Træ, Arbejder i Træ og Sern, Kaffe og Citorie. Af alle disse Artikler maa det paa-regnes, at der vil blive en forøget Indførsel, som i større eller mindre Grad vil dække den Nedgang, som fremkommer i Toldindtægterne. Hvor vidt jeg har Ret i, at man paa denne Maade kan komme til en Nedsættelse af $1\frac{1}{4}$ Million Rd., og om man tør gaa saa vidt, maa jeg henstille dels til Regjeringen og dels til Thinget og Rigsdagen i det Hæle, men det er min Overbevisning, at man uden mindste Fare for, at Finanserne skulle faae en mindre Toldindtægt, vil kunne gaa til en saadan Toldnedsættelse. Det var mit Ønske at gaa betydeligt videre i saa Henseende; det var

mit Ønske at gaa lige saa vidt, som Folkethinget gif for 2 Aar siden, og maaste endnu videre, men jeg har ikke kunnet skjule for mig selv, at det i saa Tilfælde vilde være nødvendigt at dække den fremkomne Mindreindtægt ved en ny Skat, og derved maatte der da navnlig tænkes paa en Formue- og Indtægtskat. Jeg anser det for ønskeligt, at vi komme til at faae en væsentlig større Nedsættelse i Toldindtægterne, end jeg her har foreslaaet, og at vi da dække Mindreindtægten ved en Formuekat, men for mig stiller Sagen sig i dette Dieblit saaledes, at vi bør søge at faae en saadan Toldreform, som kan opnaas uden at søge Dækning ved en Formuekat, og at vi derfor bør opsætte til bedre Lider at gaa videre. Det er af de Grunde, jeg har udviklet min Mening, at det er rigtigt at søge at faae en Toldreform i dette Dieblit, der gaar saa vidt, som man kan gaa uden at søge Dækning ved en anden Skat. Jeg skal imidlertid bemærke, at man fra Landstingets Side har ønsket at gaa saa vidt i Toldnedsættelser, at man var nødsaget til at søge Dækning derfor i en anden Skat, men man har rigtignok der søgt Dækningen ved en Skat, som neppe vil vinde Bifald her i Thinget, nemlig ved en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Paa den anden Side er som bekendt Stillingen den, at det, som dette Things Flertal betragter som den rigtigste Dækning af Nedgang i Toldindtægter, nemlig en Formue- og Indtægtskat, vistnok for Diebliffet vanskelig kan finde Bifald paa et andet Sted. Mit Forslag gaar altsaa ud paa at søge at faae den Toldreform, der baade fra Regjeringens og fra begge Things Side er forberedt gennem 3 Aar, bragt til Ende i et saabant Omfang, som kan naas uden at søge Dækning ved en ny Skat.

Naar jeg derefter skal gaa over til at omtale visse Enkeltheder ved mit Forslag, skal jeg bemærke, at jeg for dette har lagt til Grund dels Regjeringens Forslag fra i Fjor, og dels de Forslag, som bleve vedtagne her i Thinget ved Sagens 2den Behandling for 2 Aar siden. Jeg har som sagt paa flere Punkter ikke kunnet gaa saa vidt, som dette Thing for 2 Aar siden gif, men det er kun paa Grund af den Begrænsning, jeg har stillet mig i Denhold til, hvad jeg nylig har udtalt. Jeg har imidlertid paa ikke saa mange Punkter indenfor denne Begrænsning kunnet komme til Nedsættelser, som jeg tror, dette Thing sætter Pris paa, og blandt disse skal jeg fremhæve, at jeg foreslaar Tolden paa Kaffe og Citorie nedsat til det Halve af, hvad Regjeringen foreslog i Fjor, hvilket for Kaffeoldens Bedkommende er en Nedsættelse til det Halve af den nuværende Told. Jeg har sluttet mig til Landstinget, som udtalte i sin Betænkning, at naar Kaffeolden skal nedsættes, bør den nedsættes saa meget, at det bliver føleligt for Forbrugerne, og en Nedsættelse af 3 p i Tolden pr. Bund vil medføre en Nedsættelse af 4 p i For-